

Forflag under Nr. 36, der gaaer ud paa, at Slutningen af § 9 skal udgaae, hvori det er bestemt, at der skal ved Stamtutteriet opstaldes 20 Hingste til Udstationering i Landet; vi have tilladt os at fremsætte dette Forflag, fordi vi have antaget, at det ikke var rigtigt at stille større Fordringer til Staten, end vi antage høist nødvendigt, for at bringe denne Sag til en nogenlunde heldig Udførelse, og saaledes har jo Lovforflaget tidligere her været vedtaget. Jeg skal gjerne indrømme, at jeg har lagt Mærke til, at man ved Lovens Behandling paa et andet Sted nægteligt har holdt meget stærkt paa denne Bestemmelse; men jeg skal dog dertil tillade mig at bemærke, at jeg betvivler meget, at en saadan Bestemmelse vil virke saa heldigt, som man formoder; thi for det Første er det efter min Formening aldeles utvivlsomt, at der vil hengaae meget lang Tid, inden man vil komme i Besiddelse af disse 20 Hingste, og jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke kan indsee, hvorfra man vil komme i Besiddelse af dem; thi at kjøbe dem paa fremmede Steder, antager jeg ikke er Hensigten; men er det Mening, at de skulle opdrages paa selve Stutteriet, da vil der, saavidt jeg kan see, hengaae en længere Arrække, inden de kunne staves tilveie; thi det er ikke nok, at der er 20 Hingste i Tallet, men der maa jo være 20 af en saadan Bessaffenhed, at de kunne formodes at ville virke heldbringende til Hesteavlens Forbedring her i Landet. Da jeg altsaa, som sagt, antager, at der vil hengaae en længere Arrække, inden de kunne komme tilstede, har det saaledes i og for sig ikke Saameget at bethyde, som det seer ud til, at denne Bestemmelse staaer; men desuagtet have vi dog anseet det for ligesaa rigtigt, naar man neblagde Landsstutteriet, at man da ogsaa udtog denne Bestemmelse. — Vi have ligeledes under Nr. 30 tilladt os at stille et Forflag, ved hvilket vi have sigtet til at flytte Stutteriet, naar dertil gives Leilighed; det angaaer kun en Bemyndigelse for Ministeren, hvorved han kan, naar han finder det belevligt og hensigtsmæssigt, flytte Stutteriet til et andet Sted. Jeg vil indrømme, at vi ganske vist have tænkt os, at det var meest hensigtsmæssigt at flytte Stutteriet til Sjælland; dog have vi ingenlunde herved hødt egennyttige

Hensyn for Die, men vi have antaget, at det vilde være til større Fordeel for Stutteriet, at det laa derovre, end hvor det nu ligger, da det derved vilde komme til at være nærmere ved de hesteopdrættende Egne, og altsaa til at virke deels directe og deels indirecte paa dem. Men Forflaget indeholder, som sagt, kun en Bemyndigelse for den høitagtede Minister, og der er jo forøvrigt i selve Ordene „indtil Videre“, som indeholdes i Paragraphen, givet en Anthydning af det andet Thing om, at det har anseet det som Noget, der muligvis kunde finde Sted, forsaavidt man maatte finde det rigtigt, i hvilket Tilfælde det da maatte kunne bestemmes af Rigsdagen i Forening med Regjeringsen; men under disse Omstændigheder har man troet, at det vilde være rettest ligefrem i Loven at optage en Bemyndigelse dertil for Ministeren. Der skeer saaledes ikke nogen væsentlig Forandring i Lovforflaget ved de af os stillede Forflag. Ganske vist ansee vi det af os til § 9 stillede Forflag for ikke at være uvæsentligt; men da det jo er ønskeligt, at Loven kan udkomme, og det vil være tvivlsomt, om dette vil kunne skee, naar der gjøres en saa betydelig Forandring i den, som Vedtagelsen af dette Forflag tilshueladende vil medføre — thi i Virkeligheden er den ikke saa stor, som det seer ud til — skal jeg tillade mig paa egne og Medforlagsstilleres Vegne at tage det Forflag af os tilbage, der staaer opført under Nr. 12. Det Samme gjælder ligeledes med Hensyn til Forflagene under Nr. 30 og 36, som jeg tilligemed en af mine ærede Medforlagsstillere, Rigsdagsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (Neergaard) tillader mig at tage tilbage, under den Forudsætning, at de andre ærede Medlemmer ligeledes ville tage deres Forflag tilbage, eller at man, hvis dette ikke skeer, da vil bruge den samme Fremgangsmaade som i forrige Møde, nemlig at stemme mod alle Endringsforflagene.

Formanden: Forflaget under Nr. 12 til § 2 er taget tilbage af begge Forlagsstillerne (Bonne og Neergaard). Hvis Ingen optager det, (Ophold) er det saaledes bortfaldet. Forflagene under Nr. 30 og 36 ere ligeledes tagne tilbage af de samme tvende Rigsdagsmænd for